

lig tid oplyser skadelidte om, hvem der er producent eller tidligere leverandør af produktet. I de tilfælde, hvor produktet er importeret til EF, vil det ikke være tilstrækkeligt at oplyse skadelidte om producenten i et tredjeland, idet skadelidte her skal have oplysning om, hvem der er EF-importøren eller tidligere leverandør i EF. Baggrunden herfor er ønsket om at sikre skadelidte mulighed for at gennemføre et eventuelt erstatningskrav i EF. Dette har særlig betydning, efter at EF-doms-konventionen er trådt i kraft. Se herom nærmere nedenfor under punkt 6.

3.4. *Det indbyrdes forhold mellem flere ansvarlige*

Efter direktivets art. 5 hæfter flere producenter, der er ansvarlige for samme skade, solidarisk over for skadelidte. Efter artikel 8, stk. 1, nedsættes producentens ansvar ikke, når skaden er forårsaget af en defekt ved et produkt i forening med tredjemands adfærd.

Det er i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler, at flere skadevoldere hæfter solidarisk over for skadelidte for et opstået erstatningsansvar. Der er efter dansk ret ikke behov for at sondre mellem tilfælde, hvor flere producenter sammen er ansvarlige for en produktskade og situationer, hvor skaden skyldes en producents adfærd i forening med tredjemand. I lovforslaget er der alene medtaget en bestemmelse om, at flere ansvarlige efter loven hæfter solidarisk for erstatningskrav, idet det kun er fundet muligt at regulere den efterfølgende fordelingen af erstatningsansvaret i denne situation.

Den nærmere regulering af den indbyrdes fordeling af ansvaret mellem flere skadevoldere overlades efter direktivet til det enkelte medlemsland. Justitsministeriet har i lovforslagets § 12 foreslået en særlig regel om regres mellem flere ansvarlige efter lovforslagets § 4. Efter forslaget § 12, stk. 2, skal der ved fordelingen af ansvaret mellem flere producenter jfr. forslaget § 4, stk. 1, som udgangspunkt lægges vægt på den enkelte producents anledning til og mulighed for at undgå defekten samt foreliggende ansvarsforsikringer. Efter forslaget § 12, stk. 3, har en leverandør som udgangspunkt ret til fuld regres mod et tidligere led i produktions- og omsætningskæden.

Den almindelige regel om indbyrdes fordeling af erstatningsbyrden mellem flere solidarisk erstatningsansvarlige fremgår af erstatningsansvarslovens § 25. Efter denne bestemmelse foretages den indbyrdes fordeling af erstatningsansvaret efter, hvad der under hensyn til ansvarets beskaffenhed

og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Hvis en af de erstatningsansvarlige har tegnet ansvarsforsikring eller er selvforsikret, kan der ved den indbyrdes fordeling af erstatningsbyrden endvidere tages hensyn hertil.

Justitsministeren har imidlertid ikke fundet, at reglen i erstatningsansvarslovens § 25 yder den fornødne vejledning om, hvorledes ansvaret i anledning af en produktskade skal fordeles mellem de implicerede parter, når dette hviler på et objektive grundlag.

Justitsministeriet har således fundet det af betydning i selve lovteksten at præcisere, at regres-spørgsmålet behandles forskelligt afhængig af, om et erstatningskrav skal fordeles mellem flere producenter, jfr. forslaget § 4, stk. 1, eller om der er tale om leverandørens regreskrav mod et tidligere led i produktions- og omsætningskæden.

Spørgsmålet om regres mellem en tredjemand, der er ansvarlig efter regler uden for dette lovforslag, og en producent (eller leverandør) må derimod fortsat bedømmes efter erstatningsansvarslovens § 25.

3.5. *Hvilke produkter omfattes af ansvaret*

3.5.1 Direktivets art. 2 indeholder en angivelse af, hvad der skal forstås ved et produkt og dermed være omfattet af ansvaret. Udtrykket produkt er herefter enhver løsøregenstand herunder naturprodukter med undtagelse af landbrugsråvarer og produkter hidrørende fra jagt. Også elektricitet anses som et produkt. Løsørebegrebet er videre end det almindelige løsørebegreb, idet det også omfatter genstande, der er indføjjet som en fast bestanddel i en anden løsøregenstand eller i en fast ejendom.

3.5.2. Efter direktivets artikel 2 er uforarbejdede landbrugsråvarer (herunder fiskeriprodukter) og produkter hidrørende fra jagt som nævnt undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Har landbrugsråvarer (herunder fiskeriprodukter) imidlertid gennemgået første forarbejdning, vil direktivets bestemmelser finde anvendelse. I medfør af artikel 15, stk. 1, litra a, kan medlemslandene imidlertid beslutte, at også uforarbejdede landbrugsråvarer og produkter hidrørende fra jagt omfattes af det objektive ansvar for produktskader.

Forarbejderne til direktivet indeholder ingen vejledning med hensyn til betydningen af begrebet »en første forarbejdning«. Det er i direktivets indledende betragtninger anført, at det ikke forekommer hensigtsmæssigt »at medtage ansvar for landbrugsvarer og produkter hidrørende fra jagt, undtagen når sådanne produkter har gennemgået en